

Pismo to wychodzi codziennie oprócz świąt uroczystych, o god. 10 przed południem w drukarni
ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 42
Miesięczna..... „ 5

Jutru S. Deminika.

Gazeta Krakowska

OBSERWACJE METEOROLOGICZNE

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 00 Ń.	Therm:	Higrometr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 4, 162	+ 11,3	+ 8,2	Północny średni	Pochmurno	Deszcz
2. 12	„ 3, 823	16,4	9,7	Pn. wschodni średni	„	Deszcz
3	„ 3, 205	16,1	8,0	„ „	„	Deszcz
9	„ 3, 252	+ 13,1	+ 9,5	„ „	„	Deszcz

Cześć Urzędowa.

TOWARZYSTWO DOBROCZYNNOSCI.

Podaje do publicznej wiadomości, iż stósownie do uchwały swej 28 lipca 1833 roku zapadłej odbywać się będzie w dniu 5 sierpnia b. r. o godzinie 9 ranney w mieszkaniu prowizora na zamku w obec członków delegowanych licytacya *in minus* następujących efektów dla ubogich na rok etatowy 1833/4 potrzebnych a mianowicie.

Plótina na koszule łokci 3534 od ceny 13 groszy łokieć, plótina na gatki łokci 320 od ceny 12 gr. łokieć, plótina na sienniki łokci 1170 od ceny 9 gr. łokieć, sukna na koce łokci 150 od ceny złp. 1 gr. 18 łokieć, sukna na płaszczce łokci 178 od ceny złp. 4 gr. 15 łokieć, butów z długimi cholewami par 70 od ceny złp. 7 gr. 15 para, bucików dla dzieci par 66 od ceny złp. 4 gr. 15 para, brzewików dla kobiet par 186 od ceny złp. 2 gr. 24 para; płócienska kolorowego łokci 238 od ceny 15 gr. łokieć.

Warunki licytacyi są następujące:

1. Licytacya odbywać się będzie na kaźden gatunek plótina, sukna, butów, bucików trzewików z osobna.

2. Dostawa kaźdego gatunku winna być zupełnie zgodną z probami przez wydział gospodarczy T. D. opieczętowanemi które kaźdego czasu w mieszkaniu prowizora przyrzane być mogą.

3. Obuwie nie tylko według okazaney próby dostawione ale na kaźdego z osobna dla kaźdogośności miara być brana winna.

Termin dostawy od dnia licytacyi za dni 14 plutna, zaś obuwia i sukna za miesiąc jeden wyznacza się.

5. Chęć licytować mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do kaźdego gatunku Vadium w 10 chęści.

6. Wdni 8. po dostawie efektów i przez Wydział gospodarczy zgodnosć odebrania takowych według próby do magazynu potwierdzonych, kassa Towarzystwa Dobroczyunosć nalezytosć wypłaci za assygnacyą Prezydującego Rady Ogólney.

7. Niedotrzymujący waronków przepisanych beź kaźdego odwołania się i względu utraci Vadium.

(3r.)

Cześć Nieurzędowa.

WIADOMOŚCI Z OSTATNIEJ POCZTY.
P O L S K A.

Warszawa 29 Lipca.

W Imieniu Najjaśniejszego
MIKOŁAJA I.

CESARZA WSZECH ROSYI, KRÓLA POLSKIEGO
etc. etc. etc.

Rada Administracyjna Królestwa.

Mając sobie przedstawione że osoby kósorzych majątki mają uledez sekwestrowi albo

konfiskacie pozeznawały już po rewolucyi akta sprzedaży, obciążenia i inne akta alienacyi, nim takowe dobra w sekwestrach rządowy zostały zajęte; zważając przytem, że na zasadzie postanowienia Namiestnika w królestwie pod d. 13 (25) Kwietnia r. z. wydanego, unieważnione zostały wszelkie akta w czasie rewolucyi dokonane, a nieważność ta tém bardziej do aktów, już przez osoby za granicę zbiegłe zeznanych, rozciągać się powinna; Rada Administracyjna Królestwa w dalszym ciągu swego postanowienia z d. 2 (14) Września 1832 r. stanowi: Artykuł 1. Wszelkie akta i umowy względem majątków ulegających sekwestrowi albo konfiskacie, sporządzone podczas rewolucyi lub po rewolucyi przez osoby, bądź z pod amnestyi wyłączone, bądź z niej niekorzystające i za granicę zbiegłe, mocą niniejszego postanowienia unieważnione zostały. Art. 2. Wykonanie niniejszego postanowienia, które w Dzienniku Praw umieszczone być ma, wszystkim kommissyom Rządowym, w czém do której należy, poleca się.

Działo się w Warszawie, na posiedzeniu Rady Administracyjnej d. 27 Czerwca, (9 Lipca) 1833 r.

(podp.) Namiestnik J. C. K. Mości w królestwie Polskiem Jenerał Feldmarszałek Xiążo Warszawski Hrabia *Paskiewicz Erywański*. — Dyrektor główny Prezydujący w Kom. Rzą. Przy. i Skarbu R. *Fuhrmann*, — Sekret. Stanu *Tymowski*.

Naylaskawiey przez N. Cesarza i Króla Jmci mianowani: Ignacy hr. Komorowski Radcą Stanu Nadzwyczajnym. W Kommissyi Rządowej Spraw Wewnętrznych Duch: i Ośw: Publicznego, Rady Stanu Nadzwyczajni: Karol Woyda, Dyrektorem kierującym Wydziałem Administracyi ogólnej; Mat: Lubowidzki, Dyrektorem kierującym Wydziałem przemysłu i kunsztów; Radca Stanu Nadzwyczajny: Ignacy Badiń, Dyrektorem kierującym Wydziałem wyznań i oświecenia publicznego; Referendarz przy Radzie Stanu Wierbołowicz, Wice-Dyrektorem Wydziału Administracyi ogólnej; Referendarz przy Radzie Stanu Stan: Deszert, Dyrektorem kancelaryi Kommissyi; Protojerey Nowicki, Członkiem zasiadającym w Kommissyi z Duchowieństwa Grecko-Rossyjskiego. W Radzie

Wychowania Publicznego, Członkami Duchownemi: JX. Jan Dekert Kanonik Metropol: Warszawski, i JX: Jan Onuszek, Rektor Głównego Seminarium; Radcami z etatu płatnemi: Jan Krzyżanowski były Członek Tow. Elementarnego, i Leopold Sumiński były Rektor szkoły Wydział: w Warszawie; Członkami w teyże Radzie zasiadać mającemi: Alexander hr. Walewski, Członek Rady Stann; Danenberg i Okuniew, Jenerał-Majorowie; Tom: Kuczkowski Rzeczywisty Radca Stanu, Dyrektor Med: i Chirurgii; Szaniawski, Radca Stann Nadzwyczajny; Szpinek, Obyw: wojew: Kaliskiego, i Linde, były Zastępca Dyrektora Wychowania Publicznego.

FRANCYA

Paryż 18 Lipca.

Policya tuteysza ciągle robi poszukiwania w domach republikanów i legitymistów.

Wczoray pojedynkowało się wielu żołnierzy gwardyi narodowej w lasach buleńskim na szpady. Jeden republikanista na miejscu zabity został, inny zaś obstający za systematem zwanym *juste milieu* raniony.

W mieście Marsylii panuje ciągle niespokojność pomiędzy niższym ludem. Royalści są w ustawieczney kłótni z republikanami, i nawzajem się prześladują.

Były professor warszawski P. Lelewel, który w tych czasach znajdował się w mieście Tours, odebrał rozkaz ustąpienia z krajów francuzkich i udania się do Belgii lub do Anglii.

Z Sabaudyi i Piemontu ciągle tu jaszczce przybywają wygnańcy.

Onegdy pozrywała policya z narożnych domów ulic porozlepiane plakardy. Jedna z nich miała napis: *»Odezwa do ludu lipcowego; druga zaś: Do ludu 14 Lipca 1789.*

Gazeta miasta Berry donosi z Bourges pod dniem 13 b. m. co następuje: Werbunek na rzecz D. Pedra zamierzony w tuteyszym zakładzie wychodniów polskich przez jenerała Behma, nie tak korzystnie wypadł jak sobie tuszył pomieniony jenerał. Wczoray po południu, zebrało się przed mieszkaniem jenerała liczne zbiegowisko wychodniów tuteyszego zakładu i mieszkańców miejscowych; powstała wrzawa wywołująca morderstwo; chciano masą wedrzeć się do domu i porwać jenerała. Oprzeczynach tego wypadku rozma-

te obiegają pogłoski; między innymi powiadają, że generał Behm, miał obraźliwą dać odpowiedź jednemu z wychodniów, który jego werbowaniu z odrazą się wymówił, wskutku czego reszta officerów i prostych żołnierzy, uymując się za kolegą, zebrała się w masę dla pomszczenia obelgi. Generał unikając skutków ich roszątrzenia, wyjechał z tąd zeszłej nocy. Władzom cywilnym i wojskowym przy pomocy wojska liniowego i żandarmerji udało się położyć kres takowemu rozruchowi. Placówka stała całą noc przed mieszkaniem generała, a patrole przeciągały po przyległych ulicach.

Urzednicy policji skonfiskowali wczorajsze numera *Trybuny i Nationala* z powodu umieszczenia pism buntowniczych.

Dniu 19 Lipca.— Dzisiejsza *Tribuna* użala się mocno przeciwko rozkazowi, w moc którego pewną liczbę podofficerów okazujących ducha republikańskiego, wykommenderowano do Algieru.

Donoszą z miasta *Bourges* pod d. 15 b. m. co następuje: »Były generał polski Bem, który tu był przyjechał dla zwerbowania w służbę Don Pedra wychodniów ziomków swoich, którzyby mieli ochotę; o mały wczoraj wieczór w miasteczku *Mehun-sur-Yeres* zamordowany nie został. Pojechał on był tam w zamiarze uchylecia się przed gwałtownością niektórych wychodniów zakładu w naszym mieście. Przy wyjeździe swym od nas, kazał tu być ogłosić, że w Mehen przyjmować będzie deklaracje tych, którzy sobie życzą wniść do legionu. Wczoraj przeto wieczorem zameldował się u generała jeden z wychodniów, (który widocznie poszedł z tąd w tym okropnym celu do Mehun,) wpisał jakieś nazwisko do listy zwerbowanych, zbliżył się następnie do generała i na znak przyjaźni lewą swą ręką ujął go za prawą, a swoją prawą wystrzelił do niego z pistoletu, którego nabój ranił tylko P. Behma lekko powyżej serca.— Sprawca tej zbrodni ściśle jest poszukiwany.— Nielepiej powiodło się w mieście Chateauroux jednemu z agentów P. Bema imieniem Raczkowskiemu, którego przeszło 150 wychodniów tamtejszego zakładu opadli z żarliwością na rynku i niezawodnie byłby okropnemu popadł losowi, gdyby ludzie tamże znajdujący się niebyli pomogli policyanom i

żandarmom do uratowania onegoż. Wieczorem odjechał Raczkowski pod zasłoną żandarmów do miasta Orleans; inny wychodzień imieniem Krzyżanowski, który dał się zwerbować do służby Don Pedra, tegoż samego wieczora ledwie podobnie uratowany został przed zapalczywością swych kolegów. Dwunastu wychodniów polskich, którzy są uważani za sprawców tego wypadku, odesłano z Chateauroux na inne miejsca.— Rysopis wychodnia polskiego który usiłował zamordować generała, przesłany został do wszystkich brygad żandarmerji, i spodziewają się, że ich baczności nieuydzie.

— o — o — o — (G. P. S.)

Rozmaitości.

UWAGI NAD PROGRAMMATEM

NAUK UNIWERSYTECKICH WE FRANCYI.

Journal des connoiss. utiles, Avril 1855.

*Wiadomości wymagane do otrzymania
bakalawreatu nauk *)*

1) Dość zgłębiona nauka języków łacińskiego i greckiego, aby być zdolnym do tłumaczenia, bez przygotowania, wyjątku z któregokolwiek z pomiędzy dwudziestu najtrudniejszych autorów w obu językach. Co osiągnąć można po dziesięciu latach nauki w szkołach.

2) Wiadomości z retoryki szkolnej, zależące po prostu na definicji kilku figur.

3) Historia starożytna, średnia i nowożytna, ograniczając się na pamiętaniu nagromadzonej masy imion ludzi i dat wypadków.

4) Geografia staro- i nowożytna porównane, przestając zawsze na znajomości granic każdej prowincyi, znakomitszych miast też prowincye zaludniających, bez żadnych wiadomości tak potrzebnych dla przemysłu o gruncie, o wywozie plodów, o obyczajach, temperaturze it. d. it. d.

5) Wiadomości stereotypowe w podręcznych *ad hoc* książkach, nabyte bez rozważgi, loiki, metafizyki i moralności.

*) *Stopień ten daje wstęp do wydziału prawa i lekarskiego. Oprócz takiej kwalifikacyi, młodzienicy poświęcający się sztuce lekarskiej, podlegali nadto innemu examinowi jeszcze ściślejszemu z nauk matematycznych, fizycznych, a nade wszystko z chemii i botaniki. Ten examen nadawał stopień bakalawreatu umiejętności. Dziś stopień ten wymagany jest od tych tylko którzy się oddają nauce matematyki.*

6) Artymetyka—Algebra aż do stosunków i proporcji—Geometrya aż do mierzenia brył; w końcu niektóre początki Fizyki, Ghemii i Astronomii. **)

Wadą tey nauki jest ta, że do niczego w życiu nie przywiązuje, ani do przeszłości, ani do przyszłości, ani do człowieka, ani do dziecięcia; jest to coś odrębnego bez żadnego związku ze wszystkim co je otacza; jest to coś wiele kosztujące czasn; w końcu nauka ta uczy wszystkiego tego, co wolno jest zapomnieć, ale nie wolno nie nanczyć się.

Wszyscy gruntownie światli ludzie, zgadzają się na to, że udzielane nauki w szkołach są błędne, że zamiast kształcenia obywateli, zawczasn poznawających swe powinności, oświeconych względem własnego i prawdziwego dobra, zdolnych do pełnienia swych obowiązków rozsądnie i przyzwocie, zamienia całe nowe pokolenie w klasę koniecznie niepożyteczną, która tylko przypadkowym sposobem zatrudnioną być może.

A jakże mogłoby być inaczej?

Młodzieńcy wychodzący ze szkół, za cały sposób do życia, przynoszą z sobą na świat nie dającą się do niczego zastosować naukę, która ich częstokroć zniewała do porzucenia stann ich oyców, a żadnego im nowego nie otwiera widoku.

Jeżeli są synami właścicieli gruntowych, przy wyjściu ze szkoły, zdolni są napisać, zwięźle może, n. p. artykuł do pisma publicznego przeciwko rutynie swych nieoświeconych dzierżawców; i nie są w stanie zarządzić odziedziczonym majątkiem, ani zatrudnić się sami interessami, które uważają za zaniedbane, ani przewodniczyć dzierżawcy, którego obwiniają o brak wiadomości, ani poprawić swych gruntów, osądzić czy narzędzie wydoskonalone zadosyć czyni warunkom ogłoszonym na jego zaletę; czy odkrycie w nauce da się pożytecznie zastosować do gospodarstwa w ich majątkach; czy ten, lubów przykład w daney okoliczności można naśladować z pożytkiem lub szkodą. Jeżeli są

**) Nie trzeba spuszczać z uwagi, że wielka liczba młodzieży zaczynających nauki, nie mając o czem kończyć ich, przestają na nauczaniu się języków łacińskiego i greckiego; najczęściej na tem kończą. Ta niedogodność nie miałaby miejsca, gdyby nauka matematyki poprzedzała naukę języków.

majątnych rodziców synowie, jeżeli mają wolne użycie ich majątku albo moc do rozrządzenia wolnym kapitałem, za nim drogę oplacą lekcye doświadczenia, nie są zdolni zarządzić swą własnością, użyć korzystnie funduszów bez narażenia onych; ileż to obfitych źródeł bogactw tym sposobem zostaje w zaniedbaniu lub światu nieznanym; albowiem chcąc im nadać wartość, potrzeba złączyć światło z kapitałem, które mniéj często byłyby od siebie oddalone, gdyby człowiek bogaty lepiej oświecony, przestał być podległym i nienfym względem człowieka światlejszego a nie mającego; gdyby mógł szukać i znależć npodobanie w używaniu własnych myśli, zamiast co jest tylko narzędziem biernem, i gdyby go nie wstrzymywała beznstannie bojaźń, iżby nie nadużyto jego niewiadomości na uszczerbek jego majątku.

Tak to wynikają z błędnego sposobu nauczania wszystkie przeszkody do polepszenia dobrego bytu towarzyskiego, równie źle zrozumianego przez klasy bogate jak ubogie.

Zważcie to wszystko oycowie; wasi synowie nie mieliby skłonności do trwonienia puścizny, gdybyście nie zaniedbali podać im sposobów powiększenia jey, używając korzystnie władz umysłowych rozwiniętych uzasadnioną nauką.

Dla tego cyrkulacya kapitałów jest tak powolna, umiejętność kredytu tak wsteczna, dla tego tyle jest kapitałów bez produkcyi— że ludzie one posiadający, nie ufają swojej niewiadomości, czyli innemi słowy, nie ufają instrukcyi, która dozwoliła im odznaczyć się przez czas jakiś w ławkach szkolnych, lecz która na świecie wystawia ich łatwowierność na wszelkie uludy empiryzmu i intrygi.

Otóż głębokie zle, jakie za sobą prowadzi taka próżność nauk.

Zle, które tu wytknęliśmy, nie jest jeszcze naywiększe; bośmy tylko wspomnieli o młodzieży niepodległej przez ich majątek.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

Doniesienie.

Płacąc wszystko gotowemi pieniędzmi, zawiadaniom handlujących, iż ktoby, na mój rachunek, komukolwiek, towary lub jakie efekta dawał, z mey strony zaspokojonym nie zostanie.

Stanisław Wężyk.